

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 29 september 2020

Uw brief van: 01/07/2020
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.237//PF
YM/EP

De heer Benjamin Desaiwe

Betreft: vraag om advies betreffende het gebruik van de talen voor overheidsopdrachten

In zitting van 25 september 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies betreffende het gebruik van de talen in het kader van overheidsopdrachten.

In uw e-mail van 1 juli 2020 heeft u de volgende vragen gesteld met betrekking tot het gebruik van de talen in het kader van overheidsopdrachten (vertaling):

“Bepaalde diensten/ federale ION’s leggen de inschrijvers op om hun offerte op te stellen in de taal van het gebied waarin de opdracht plaatsvindt.

Artikel 53, § 1 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren bepaalt inderdaad dat *“onverminderd de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken de aanbestedende overheid in de aankondiging van opdracht of, bij ontstentenis daarvan, in de andere opdrachtdocumenten aangeeft in welke taal of talen de kandidaten of inschrijvers hun aanvraag tot deelneming of hun offerte mogen indienen”*.

Het verslag aan de Koning bij het betrokken KB van 15 juli 2011 stelt op zijn beurt dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar advies van 13 januari 1980 heeft onderstreept dat een aanbestedende overheid het recht heeft om van geïnteresseerde ondernemingen te eisen dat ze zich van een bepaalde taal bedienen.

- A. Kunt u mij het bovenvermelde advies van de VCT overmaken (als het nog steeds van toepassing is)?
- B. Kunt u mij bevestigen dat een centrale dienst kan eisen dat een inschrijver
 1. zijn offerte indient in een bepaalde taal, *in casu* de taal van het gebied waarin de overheidsopdracht plaatsvindt (het Frans in Wallonië, het Nederlands in Vlaanderen, en *quid* voor Brussel)?
 2. uitsluitend in diezelfde taal met de aanbestedende overheid communiceert gedurende de looptijd van de gunningsprocedure?
- C. Dient de centrale dienst overeenkomstig artikel 41, § 2 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken de taal van het gebied te gebruiken waarin de inschrijver

gevestigd is in al haar communicatie met deze laatste? Bestaan er soorten/vormen van communicatie die niet onderworpen zijn aan deze vereiste?"

*
* *

A. In antwoord op uw e-mail verstuur ik u als bijlage het afschrift van het advies nr. 481/I/P van 17 januari 1980.

B.1. Wat betreft de overheidsopdrachten worden de te volgen procedures en de documenten die dienen te worden opgesteld door de inschrijvers beschreven in vier verschillende koninklijke besluiten:

- koninklijk besluit van 18 april 2017 plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren;
- koninklijk besluit van 18 juni 2017 plaatsing overheidsopdrachten in de speciale sectoren;
- koninklijk besluit van 23 januari 2012 plaatsing overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied;
- koninklijk besluit van 25 juni 2017 betreffende de plaatsing en de algemene uitvoeringsregels van de concessieovereenkomsten.

Alle documenten die dienen te worden opgesteld door de inschrijvers beschreven in deze besluiten vallen onder het toepassingsgebied van de volgende verordeningen als zijnde akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen:

- de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT);
- het decreet inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van akten en dokumenten van ondernemingen opgelegd door de wet en de reglementen van 30 juni 1982 van de Franse Gemeenschap;
- het decreet tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen van 19 juli 1973 van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 52, § 1 SWT bepaalt het volgende: “Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.”

Artikel 1 van voormeld decreet van 30 juni 1982 vermeldt het volgende: “dit decreet is toepasselijk voor fysische of morele personen die hun sociale zetel of een uitbatingszetel hebben in het franstalig [sic] gewest.”

Artikel 2 van hetzelfde decreet bepaalt dat “de taal te gebruiken voor de akten en documenten [sic] der ondernemingen voorgeschreven door de wet en de reglementen het Frans is”.

Artikel 2 van voormeld decreet van 19 juli 1973 stelt het volgende: “dit decreet is van toepassing op de natuurlijke personen en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben. Het regelt het taalgebruik voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.”

Artikel 5, § 1 van hetzelfde decreet bepaalt dat “de te gebruiken taal voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen het Nederlands is.”

Hieruit volgt dat de documenten, ingediend met de offerte, door een onderneming, aan een centrale dienst dienen te worden gesteld in de taal van het taalgebied waarin deze haar exploitatiezetel heeft: het Nederlands in het Nederlandse taalgebied, het Frans in het Franse taalgebied, het Duits in het Duitse taalgebied en het Nederlands of het Frans naar keuze op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

B.2. De hierboven geciteerde koninklijke besluiten met betrekking tot de overheidsopdrachten vermelden eveneens de te gebruiken taal in de communicatie in het kader van de gunningsprocedure, onverminderd de toepassing van de SWT.

C. Verder is de communicatie van de aanbestedende overheid naar de inschrijver een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. In dat geval is de taal die wordt gebruikt door de overheid de taal waarvan betrokkene zich heeft bediend overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT. De betrekkingen met de particulieren mogen dan ook plaatsvinden in het Nederlands, het Frans of het Duits, naargelang van de keuze van deze laatsten.

Artikel 41, § 2 SWT stelt echter dat de centrale diensten aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, in de taal van dat gebied antwoorden. In de praktijk betekent dit dat de communicatie van de centrale diensten, die beschouwd wordt als een betrekking met particulieren in de zin van SWT, naar de ondernemingen, die gevestigd zijn in het homogeen Nederlandse of Franse taalgebied (dus niet in een gemeente met een speciale taalregeling) uitsluitend in de taal van het gebied in kwestie zal plaatsvinden.

Dit laatste artikel 41, § 2 SWT houdt verband met de betrekkingen met de particulieren en voorziet geen uitzondering. Het artikel is dus integraal van toepassing op alle vormen van communicatie die vallen onder de categorie betrekkingen met particulieren in de zin van de SWT.